



ASEAN PARLIAMENTARIANS FOR HUMAN RIGHTS

รัฐบาลของประเทศไทยเชิญตัวแทนจากเมืองที่ต้องคำว่าโอกาสในการออกแบบการสืบสืบท่อการฟื้นฟูจากภัยคุกคามโควิด-19

แม้ว่าภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นหนึ่งในภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพภูมิอากาศ แต่รัฐบาลในภูมิภาคนี้กับล้มเหลวในการไขข่าวความลับของประเทศไทยจากการ “สร้างให้ดีกว่าเดิม” (build back better) ภายหลังวิกฤตโควิด-19 ผ่านมาตรการพื้นฟูที่ช่วยส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจสีเขียว ในทางตรงกันข้าม รัฐบาลในหลายประเทศกลับใช้มาตรการพื้นฟูที่มีส่วนก่อให้เกิดภาวะโลกร้อน และสร้างอุปสรรคสำคัญต่อการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ

รายงานฉบับล่าสุดที่ชี้อว่า “การสร้างให้ดีกว่าเดิม”

การเปลี่ยนผ่านของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สู่เศรษฐกิจสีเขียวภายหลังโควิด-19"

จัดทำโดยกลุ่มสมาชิกรัฐสภาอาเซียนเพื่อสิทธิมนุษยชน (ASEAN Parliamentarians for Human Rights: APHR) ได้ประเมินมาตรการการฟื้นฟูจากวิกฤตโรคระบาดที่ใช้ในประเทศไทย โหนดอาเซียน มาเลเซีย พลีบปีนัส สิงคโปร์ ไทย และติมอร์ตะวันออก ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2563 ถึงเมษายน 2564

“การแพร์รະบາດของเชื้ອໄວຮສໂຄວິດ-19

และการล่าถอยทางเศรษฐกิจจนนำมาสู่จดคุณเปรี้ยวเรื่องความอุตสาหกรรม

ชึ้งผังแน่นอยู่ในแบบจำลองทางเศรษฐกิจที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ซึ่งมีไปที่ผลกำไรเนื่องจากความเป็นอยู่ของประชาชนและสิ่งแวดล้อม

ทำให้ความไม่เท่าเทียมที่มีอยู่ในปัจจุบันยิ่งแย่ลง และไม่ได้ทำอะไรเลยเพื่อปกป้องคนกลุ่มเปราะบางที่สุด”

ชาร์ลส์ ชานติเอกอ (Charles Santiago) ประธาน APHR และสมาชิกกรรสมกงานฯ เลเซียกล่าว

ເງົາຍັງກລ່າວຕ້ອໄປອີກວ່າ

“การพื้นฟูเศรษฐกิจจากวิกฤตโรคระบาดเผยแพร่ให้เห็นถึงโอกาสอันดีในการเปลี่ยนไปสู่เศรษฐกิจที่ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นประโยชน์ต่อกทกคน”

“ขณะที่รัฐบาลของพากเรามีการเปลี่ยนแปลงในเชิงนโยบายที่จำเป็นน้อยกว่าที่คาดหวังไว้อย่างมาก พากเราในฐานะสมาชิกสภาคผู้แทนราชภาร (ส.ส.) มีบทบาทสำคัญในการทำทุกวิถีทางที่ ส.ส.



สามารถทำได้เพื่อกระตุนให้ผู้นำในภูมิภาคนี้ลงทุนในนโยบายที่ชាយฉลาดเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนผ่านที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” ชาติเออกล่าว

APHR พบว่ารัฐบาลต่างๆ

ได้นำมาตรการเกี่ยวกับเศรษฐกิจสีเขียวมาใช้อย่างจำกัดในฐานะแผนการพื้นฟูจากวิกฤตโควิดในระดับชาติตัวอย่างเช่น การให้เงินอุดหนุนและการลดภาษีสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือมาตรการเพิ่มภาษีสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม เช่นเดียวกับการลงทุนในการคมนาคมขนส่งและพลังงานสะอาด

อย่างไรก็ตาม มาตรการเหล่านี้กลับถูกทำลายโดย “นโยบายสีน้ำตาล” (brown policies)

จำนวนมากซึ่งเพิ่มการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เช่น

มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจที่ปล่อยมลพิษโดยไม่กำหนดเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ธุรกิจการบิน ธุรกิจนำมันและก๊าซ การพัฒนาที่ดิน ในอินโดนีเซีย มาเลเซีย พลิปปินส์ สิงคโปร์ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือที่มีมูลค่าเกินกว่า 50 พันล้านдолลาร์สหรัฐ

APHR ยังระบุด้วยว่า

สิ่งสำคัญคือการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพภูมิอากาศจะต้องทำให้เหมาะสมกับช่วงเวลา ก่อนการประชุมสุดยอดด้านสภาพภูมิอากาศขององค์การสหประชาชาติ (COP26) ซึ่งจะจัดขึ้นในเมืองglasgow ประเทศสกอตแลนด์ ในปลายเดือนตุลาคม

“มันนาเหลือเชื่อว่า

ขณะที่นักวิทยาศาสตร์ทั่วโลกกำลังย้ำเตือนเราว่ามันกำลังหมดเวลา กับการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพภูมิอากาศ ประชาชนและเศรษฐกิจของภูมิภาคกำลังรู้สึกถึงผลกระทบของมัน แต่รัฐบาลของเรายังคงสนับสนุนอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างมหาศาล แทนที่จะลงทุนในพลังงานสะอาดที่จะเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต” เมอร์ซี บาร์เอนเดส (Mercy Barends) สมาชิกสภากоโนนีเซีย และสมาชิก APHR กล่าว



APHR ยังค้นพบว่า ในบรรดาประเทศที่ถูกคึกคิขานในรายงานฉบับนี้

สิงคโปร์มีมาตรการพื้นฟูแบบบูรณาการข้ามภาคส่วนมากที่สุดซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจสีเขียว
ขณะที่อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์มีมาตรการที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุด

“การเริ่มการพื้นฟูสีเขียวมีแนวโน้มจะสร้างผลประโยชน์อย่างมหาศาลสำหรับภูมิภาคของเรา
มันไม่เพียงแต่จะช่วยจำกัดภาวะโลกร้อน แต่ยังช่วยให้เราพื้นตัวจากวิกฤตโรคระบาดได้เร็วขึ้น
และยังสร้างเศรษฐกิจที่สามารถพื้นคืนส翩าได้ดีขึ้น” พิธา ลี้มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรไทย
และสมาชิก APHR กล่าว

“สภาพภูมิอากาศที่บุกเบิกมีส่วนสำคัญต่อการบรรลุพันธสัญญาเรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพภูมิอากาศ
ไม่ว่าจะผ่านทางบทบาทของเราในการออกแบบที่กาวหน้า ตรวจสอบงบประมาณของประเทศ
หรือหน้าที่ในการเป็นปากเสียงให้ประชาชนผู้ซึ่งได้รับผลกระทบที่หนักหนาที่สุดจากการเปลี่ยนแปลงด้านส
ภาพภูมิอากาศ หากไม่มีการกระทำใดๆ เกิดขึ้น” พิภากล่าว